

Arrest

nr. 275 171 van 11 juli 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn en handelen als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 29 maart 2022 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 januari 2022, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 06.01.2022 bij onze diensten werd ingediend door:

H.S., H.R. [...], geboren te San Salvador op (...)1991 G.d.H., M.C. [...] geboren te San Miguel op (...)1984 + kind

H.G., H.A., "(...) 2015
Adres: [...]
Nationaliteit: El Salvador

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-arts of arts aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 20 01.2022 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt:

"A. Voorafgaand

Bij het nemen van haar beslissingen dient verweester rekening te houden meteen heel aantal wettelijke bepalingen, verdragsbepalingen, alsook beginselen (van behoorlijk bestuur).

Verzoeker is van oordeel dat verweester nagelaten heeft alle toepasselijke bepalingen en beginselen na te leven, reden waarom de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Meer bepaald is verzoeker van oordeel dat verweester:

- *Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet*
- *Het zorgvuldigheidsbeginsel, en*
- *Het redelijkheidsbeginsel, schendt.*

B. Artikel 9ter Vreemdelingenwet

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorziet het volgende:

" § 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen

adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige [2 en recentc.]2 inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift [2 dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag]2vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

[2 § 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.]2

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart ik aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

[2 4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;]2

[2 5°]2 in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling [3 met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, §3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan]3.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.][1

[2 § 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, af gelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbeperkte duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder ivoorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbeperkt verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.][2

[3 § 8. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die bij een aangetekende zending werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen."

Verweerster stelt dat het verzoek van verzoeker onontvankelijk zou zijn omdat er kennelijk geen sprake zou zijn van een ziekte die een risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker.

Verweerster baseert haar beslissing op een advies van Dr. B. . Die verwijst naar het gebrek aan duidelijkheid aangaande de concrete pathologie of onderliggende aandoening.

Feit is dat verzoeker nog zeer jong is. Hij gaat zelfs nog niet naar het lager onderwijs. Een duidelijke diagnose kon er nog niet worden gesteld op zijn jonge leeftijd. Dit doet echter niets af aan de vastgestelde noodzaak ondersteuning van logopedie en studiebegeleiding. Er is sprake van een vastgestelde taal-, school- en leerachterstand.

Een gedrag- en leerprobleem is wel degelijk een aandoening»' ziekte volgens het Functioneel Neurotisch Instituut, en dus een 'ziekte' zoals de wetgever vereist in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Zijn ouders maken zich uiteraard ernstige zorgen. Een concretere diagnose (naar ADD, ADHD, autisme, etc.) werd nog niet gesteld, maar daarmee zijn de ouders van verzoeker druk bezig.

C. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert verder dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

2. Hierboven werd reeds uiteengezet dat verweerster, ten onrechte geen rekening houdt met het feit dat een leerprobleem wel degelijk een aandoening/ ziekte is.

Een concretere diagnose (naar ADD, ADHD, autisme, etc.) werd nog niet gesteld, maar daarmee zijn de ouders van verzoeker druk bezig. De jonge leeftijd van verzoeker maakt het concretiseren van zijn aandoening echter niet evident.

Bij twijfel was het gepaster geweest dat de raadgevend-geneesheer van verweerster verzoeker had uitgenodigd voor een onderzoek. Zeker gelet op de jonge leeftijd van verzoeker is het te betreuren dat dit niet gebeurde.

3. Verweerster heeft in strijd met het zorgvuldigheidbeginsel nagelaten om dit alles in rekening te brengen.

D. Schending van het redelijkheidsbeginsel

1. Elke discretionaire bevoegdheid heeft de redelijkheid tot grens.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen.

Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

2. Verweerster heeft in de bestreden beslissing op kennelijk onredelijk wijze geoordeeld door (de samenloop) van de omstandigheden te negeren en alsnog te besluiten tot de onontvankelijkheid van de aanvraag van verzoekster en de aflevering van het bevel om het grondgebied te verlaten."

2.2. Verzoekers menen dat de verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat de ziekte van hun zoon kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

[...]

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

De bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 9ter, §3, 4° van de Vreemdelingenwet. Luidens deze bepaling verklaart de bevoegde gemachtigde de aanvraag onontvankelijk indien de in §1, vijfde lid vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

De bestreden beslissing steunt in casu op het medisch advies van de arts-adviseur C.B. van 20 januari 2022, dat samen met de bestreden beslissing aan verzoekers werd betekend. Dit advies luidt als volgt:

"H.G., H.A. [...]

Mannelijk

Nationaliteit: El Salvador Geboren op (...)2015

[...]

Artikel 9ter §3 - 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 06.01.2022.

MEDISCHE STUKKEN.

SMG dd 6-10-2021 van dr. V.E. , huisarts met de volgende informatie

o Blanco medische voorgeschiedenis

o Acueel taalachterstand in productie en begrip met nood aan logopedie

Uit het standaard medisch getuigschrift en de medische stukken blijkt dat het hier een jongetje van actueel 6 jaar betreft afkomstig uit El Salvador. Hij lijdt aan taalachterstand met nood aan logopedie zonder vermelding van enige pathologie of onderliggende medische aandoening

Er wordt evenmin een observatie toegevoegd om een eventuele pathologie te onderbouwen, evenmin een compleet bilan om de nood aan logopedie te verantwoorden.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen."

Verzoekers moeten aantonen dat op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze tot dit besluit werd gekomen.

In het medisch advies wordt in essentie gesteld dat in het standaard medisch getuigschrift wordt gewezen op taalachterstand in productie en begrip met nood aan logopedie, maar dat geen pathologie werd vermeld, geen onderliggende medische aandoening, geen observatie om een eventuele pathologie te onderbouwen en geen compleet bilan om de nood aan logopedie te verantwoorden.

Verzoekers betwisten dit niet, doch wijzen op het feit dat een concrete diagnose nog niet kon worden gesteld omwille van de jonge leeftijd van hun zoon en het feit dat hij nog niet naar de lagere school gaat, maar dat zij, als ouders, daar druk mee bezig zijn.

De Raad stelt vast dat verzoekers daarmee in feite de beoordeling van de arts-adviseur bevestigen dat geen pathologie of onderliggende medische aandoening is vermeld. Waar zij verwijzen naar de vastgestelde noodzaak voor ondersteuning logopedie en studiebegeleiding, gaan zij volledig voorbij aan de vaststelling van de arts-adviseur dat geen compleet bilan voorligt om de nood aan logopedie te verantwoorden.

Waar verzoekers wijzen op de taal-, school- en leerachterstand en gedrags- en leerproblemen, moet dus worden vastgesteld, enerzijds, dat er in het SMG slechts sprake is van een taalproblematiek, en anderzijds dat deze niet wordt geobjectiveerd. De verwijzing van verzoekers naar het webartikel van het Functioneel Neurologisch Instituut waaruit zou blijken dat een gedrags- of leerprobleem weldegelijk een aandoening en dus ziekte zou uitmaken in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, is om deze reden niet dienstig.

De verwerende partij kan verder niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met een hypothetische toekomstige diagnose.

Verder menen verzoekers dat het gepaster was geweest dat de arts-adviseur bij twijfel hun zoon had uitgenodigd voor een onderzoek, zeker gelet op zijn jonge leeftijd.

Artikel 9ter, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet voorziet slechts dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zo nodig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan

inwinnen van deskundigen. Uit niets blijkt evenwel dat hij daartoe verplicht is, en al helemaal niet in het onderhavige geval, waarin wordt vastgesteld dat er geen pathologie of onderliggende medische aandoening wordt vermeld en geen observaties worden toegevoegd. Dit is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de aanvrager, die de bewijslast draagt en die de stukken moet toevoegen die de arts-adviseur toelaten de medische aspecten van de aanvraag te beoordelen.

Tot slot stellen verzoekers dat de verwerende partij kennelijk onredelijk heeft geoordeeld door de samenloop van de omstandigheden te negeren. Verzoekers maken dit argument echter niet concreet en dus ziet de Raad niet in met welke andere elementen geen rekening zou zijn gehouden. De Raad stelt bovendien vast dat uit zijn advies blijkt dat de arts-adviseur de medische elementen uit het standaard medisch getuigschrift heeft onderzocht. Ten overvloede stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

Verzoeker toont niet aan dat het advies van de arts-adviseur kennelijk onredelijk is en dat de verwerende partij onwettig, kennelijk onredelijk of onzorgvuldig heeft geoordeeld door zich op dit advies te steunen bij het nemen van de bestreden beslissing in toepassing van artikel 9ter, §3, 4° van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers nog wijzen op de afgifte van een bevel om het grondgebied ter verlaten, kan de Raad alleen maar vaststellen dat dit geen deel uitmaakt van het voorwerp van het thans voorliggend beroep. Dit betoog is aldus niet dienstig.

Voorafgaand aan de zitting maken verzoekers een “nota tot toevoeging van nieuwe stukken (artikel 39/76, §1, van de Vreemdelingenwet) over. Artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet valt echter onder de “Afdeling II. - Specifieke bepalingen die gelden voor de beroepen met volle rechtsmacht tegen beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen” van de Vreemdelingenwet. In casu betreft het een annulatieberoep, zoals bedoeld in Afdeling III, die niet voorziet in de mogelijkheid tot het neerleggen van nieuwe stukken. Immers, de Raad moet zich, voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling, plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). De nieuwe gegevens, die overigens dateren van na de bestreden beslissing, kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de deugdelijkheid van een beslissing die ervoor werd genomen.

2.3. Het enig middel is ongegrond

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS